

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/49/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212200562
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Irena Dobňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8212200562.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava 851 01, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: D. I., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX R. N., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 260,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č. k. 6C/34/2012-42 zo dňa 3.5.2012, zhodou hlasov členov senátu, takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania tak, že zaväzuje žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov v sume 86,04 eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

P o t v r d z u j e uznesenie v prevyšujúcej napadnutej časti, t. j. vo výroku o nepriznaní náhrady trov žalovanému.

Z a v ä z u j e žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,11 eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením zastavil konanie. Ďalším výrokom žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal a posledným výrokom uznesenia vrátil žalobcovi zostávajúcu časť zaplateného súdneho poplatku zo žaloby vo výške 9,87 eur.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že oznámením zo dňa 10.2.2012, podaným na súde dňa 14.2.2012, vstúpilo do tohto konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Vedľajší účastník v podaní zo dňa 19.3.2012 vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu. Pred začatím prvého pojednávania podaním zo dňa 3.4.2012, doručeným súdu dňa 10.4.2012, žalobca vzal svoju žalobu späť v celom rozsahu a navrhol súdu konanie zastaviť. Výrok o náhrade trov súd zdôvodnil citáciou § 146 odsek 2 veta prvá O.s.p.. Žalobca späťvzatím žaloby v celom

rozsahu bez udania dôvodu zavinil, že sa toto konanie muselo zastaviť, pričom nebolo preukázané, že sa tak stalo pre správanie žalovaného. Preto je povinný uhradiť jeho trovy. Žalovanému preukázateľne trovy konania nevznikli. Preto súd rozhodol, že mu ich náhradu nepriznáva. K späťvzatiu žaloby nedošlo pre vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom, keďže skôr ako došlo k doručeniu tohto vyjadrenia žalobcovi, tento vzal svoju žalobu v celom rozsahu späť. Preto úkon právnej služby - písomné

podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 19.3.2012, nepovažuje súd z hľadiska bránenia práva žalovaného za relevantný a účelný úkon v tomto štádiu konania, a to i s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania. V nadväznosti na to nebolo možné mu priznať ani uplatnený úkon právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Napadol ním len výrok, ktorým mu súd nepriznal náhradu trov konania. Navrhol v tejto časti uznesenie zmeniť tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 86,04 eur, ako aj zaviazat' zaplatiť trovy odvolacieho konania vo výške 26,09 eur. Neobstojí argumentácia súdu, že k späťvzatiu žaloby nedošlo pre vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom. Súd si nesplnil zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 114 ods. 2 O.s.p. in fine, pretože podanie zo dňa 19.3.2012 nedoručil žalobcovi ani ku dňu 10.4.2012, kedy žalobca doručil súdu späťvzatie žaloby. Ak by súd postupoval v zmysle uvedeného ustanovenia, určite by žalobca vzal svoju žalobu späť omnoho skôr, pretože si bol vedomý toho, že uplatňoval premlčanú pohľadávku. Žalobca celoplošne (vedľajší účastník to zistil z konaní na viacerých súdoch v SR) ignoruje premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka, podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania vznesených vedľajším účastníkom sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu. Vedľajší účastník môže preukázať, že vo viacerých súdnych sporoch pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Vo viacerých prípadoch k späťvzatiu došlo až po vydaní platobného rozkazu alebo rozsudku, ktorými boli žalobcovi súdom priznané uplatňované nároky. Odôvodnenie nepriznania trov vedľajšieho účastníka s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti, je nenáležité. Súd mal priznať riadne a včas uplatnené a vyčíslené trovy konania za oba úkony právnej služby, pretože boli riadne vykonané a vedľajší účastník má právo na ich náhradu. Vyjadrenie z 19.3.2012 vedľajší účastník vyhotovil a doručil súdu v ním požadovanej lehote 15 dní od doručenia výzvy a je vecou súdu, že toto podanie bezodkladne nedoručil žalobcovi. Súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie a judikatúrou Súdneho dvora EÚ. O odôvodnenosti priznania trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované znenie § 137 O.s.p.. Novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09. Podľa citovaného rozsudku „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania, alebo zastupovania advokátom“. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z článku 47

ods. 2 Ústavy. Samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania nie je, dúfajme, sporná. Napriek tomu vedľajší účastník poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 9.6.2010 5Cdo 71/2010, ako aj na najnovšie komentáre k Občianskemu súdному poriadku. V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktáčnom procese. Nezastupiteľnú úlohu pri napíňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právny zástupcom. Z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zaviniť žalobca. Preto má vedľajší účastník, ktorý v konaní podporoval žalovaného, nárok na náhradu trov konania.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení navrhol napadnutú časť uznesenia potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,11 eur za jeden úkon právnej služby, a to za napísanie tohto vyjadrenia. Ako dôvod uviedol, že trovy uplatňované vedľajším účastníkom neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovaného. Žalobca spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv pre rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v

súdnom konaní. Nebolo úmyslom zákonodarcu, aby sa združenie na ochranu spotrebiteľa dávalo ďalej zastupovať právnym zástupcom, keďže ide o oblasť, v ktorej by sa mal vedľajší účastník vyznať. Ak by to predsa len bolo z nejakého dôvodu nutné, tak bez práva na náhradu trov konania. Ak sa združenie rozhodlo využiť pri zastupovaní v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje), musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti. Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu (bez toho, aby sa so žalovaným kontaktoval), a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania, nie sú takéto trovy účelne vynaložené. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nevhodné. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nevhodnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať použitím § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Žalobca poukázal v tejto súvislosti na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012: „Paušálny vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôľi združenia naplniť cieľ stanovený v § 2 ods. 1 Stanov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia“. Pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania nemožno argumentovať ustanovením § 137 O.s.p., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Žalobca zastáva právny názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia.

Podaným odvolaním bol dotknutý aj výrok o náhrade trov žalovaného účastníka. Výrok o zastavení konania a vrátení časti súdneho poplatku nebol odvolaním dotknutý, nadobudol právoplatnosť a v tejto časti nebolo možné napadnuté uznesenie preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúvaní odvolaním napadnutej časti uznesenia bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený túto časť uznesenia preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúvaní napadnutého uznesenia dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je v konečnom dôsledku opodstatnené.

Pre rozhodnutie v tejto veci má zásadný význam posúdenie účelnosti úkonov právnej služby poskytnutej vedľajšiemu účastníkovi jeho právnym zástupcom v tomto konaní.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je možné účastníkovi konania priznať len náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Účelnosť vynaloženia trov sa stotožňuje s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (článok 47 ods. 2 Ústavy SR). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, napr. na vyjadrenie k žalobe a vykonanému dôkazu.

Typickými účelne vynaloženými trovami spojenými s právnou možnosťou vykonania procesného úkonu je podanie žaloby vo veci samej, či podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu. Vyjadrenie k podanej žalobe je minimálne realizáciou právnej možnosti vykonania takého úkonu, pokiaľ nejde dokonca o povinnosť uloženú súdom (§ 114 ods. 2 O.s.p.). Preto žalovaný účastník, ktorému bola

doručená žaloba, má právo na náhradu trov konania vzniklých jeho vyjadrením sa k podanej žalobe bez ohľadu na to, či jeho vyjadrenie bolo doručené žalobcovi za predpokladu, že vyjadrenie žalovaného bolo doručené súdu pred doručením prejavu vôle žalobcu o späťvzatie žaloby. Ide o dôsledok toho, že vyjadrenie sa k žalobe je realizáciou práva žalovaného na takýto prejav vôle. Účelnosť vynaloženia trov sa však posudzuje vždy podľa okolností konkrétneho prípadu. Za neúčelne vynaložené trovy je možno považovať napr. aj také, ktorých vynaloženie objektívne nemohlo ovplyvniť priebeh konkrétneho sporu. Boli by nimi napr. trovy vzniklé vyjadrením k žalobe doručeným súdu až po oznámení späťvzatia žaloby žalovanému účastníkovi.

V zmysle § 137 O.s.p. sa za trovy konania okrem iného považujú aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Právo nechať sa zastupovať advokátom v súdnom spore priznáva súdna prax aj fyzickým osobám s právnickým vzdelaním, ba aj advokátom (v palmárnych sporoch).

Druhy trov konania sú v ustanovení § 137 O.s.p. vymenované len príkladmo. Môžu to teda byť aj iné trovy vzniklé pri účelnom uplatňovaní, alebo bránení práva na súde.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti, ako majú účastníci konania. Výnimku tvoria len tzv. dispozíčné úkony, a to či už disponujúce s konaním (napr. späťvzatie návrhu podľa § 96 O.s.p.), alebo disponujúce s predmetom konania (§ 95 a § 99 O.s.p.).

Právo na náhradu trov konania vzniká vedľajšiemu účastníkovi len za predpokladu a v rozsahu, v akom by mal úspech účastník, na ktorého strane vystupuje. Ak takémuto účastníkovi nevzniklo právo na náhradu trov konania, nemôže si uplatňovať náhradu trov ani vedľajší účastník stojací na jeho strane. Pokiaľ by bol takýto účastník zastúpený právnym zástupcom v konaní úspešný a vzniklo by mu právo na náhradu trov právneho zastúpenia, vzniklo by právo na náhradu trov právneho zastúpenia aj vedľajšiemu účastníkovi zastúpenému právnym zástupcom.

V preskúmvanej veci vstúpilo dňa 14.2.2012 do konania ako vedľajší účastník Združenie na ochranu práv spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove. Jednalo sa o vstup podľa § 93 ods. 2 O.s.p., keďže združenie je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona číslo 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Predmet činnosti takéhoto združenia je vymedzený v § 25 ods. 1, 2 zákona číslo 250/2007 Z. z.. Predmetom činnosti podľa týchto ustanovení nie je uplatňovanie ústavného práva fyzických osôb na obhajobu a ochrana práv a záujmov fyzických osôb v súlade s Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi či inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, ani poskytovanie právnych rád, spracúvanie právnych rozborov, či správa majetku klientov. To sú v podstate oprávnenia, ktoré môže vykonávať len advokát (§ 1 ods. 1, 2 zákona číslo 586/2003 Z. z.). To platí aj v prípade, keď advokát vykonáva advokáciu v združení podľa § 13 ods. 3 zákona 586/2003 Z. z..

Naproti tomu združenie môže v súdnom konaní podať len návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže sa stať účastníkom súdneho konania, poprípade môže zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv spotrebiteľa (§ 25 ods. 1, 2 zákona číslo 250/2007 Z. z., § 26 ods. 5 O.s.p.). Môže však aj vstúpiť do konania na strane spotrebiteľa ako vedľajší účastník podľa § 93 O.s.p..

Žalovaný účastník si môže úspešne uplatňovať náhradu trov právneho zastúpenia, okrem iného, za splnenia podmienky, že sa jedná o právne zastupovanie za obdobie potom, čo mu bola doručená žaloba na začatie súdneho konania. Pokiaľ aj následne žalobca zoberie túto žalobu späť, má žalovaný právo na náhradu trov konania za splnenia podmienok uvedených v § 146 ods. 2 O.s.p., t. j. za predpokladu, že žalobca vzal žalobu späť z iných dôvodov, než pre správanie sa žalovaného, z ktorého by bolo možné vyvodiť opodstatnenosť podanej žaloby, ale aj za podmienky, že šlo o úkony právnej služby vykonané účelne. Ako už bolo konštatované, napísanie vyjadrenia žalovaného k doručenej žalobe doručené súdu pred jej späťvzatím je možné považovať za účelne vykonaný úkon, a preto aj takto vzniklé trovy právneho zastúpenia sú trovami potrebnými na účelné bránenie práva.

V preskúmvanej veci bola podaná žaloba na súd dňa 27.1.2012. Táto bola doručená do vlastných rúk žalovanému dňa 16.3.2012. Združenie HOOS zahlásilo vstup do konania ako vedľajší účastník už dňa 14.2.2012. Túto skutočnosť oznámil súd žalobcovi dňa 16.3.2012. Následne dňa 19.3.2012 doručil vedľajší účastník súdu vyjadrenie vo veci samej, ktoré však nebolo doručené žalobcovi. Tento dňa 10.4.2012 zobral žalobu späť bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov. Zo spisu nie je zistiteľné, že by dôvodom pre späťvzatie bolo také správanie sa žalovaného, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že žaloba bola podaná dôvodne, t. j. napr. zaplatenie vymáhaného záväzku. K späťvzatiu žaloby došlo skôr, ako súd zahájil pojednávanie vo veci samej. V dôsledku toho k späťvzatiu žaloby nebolo potrebné zisťovať súhlas, prípadný nesúhlas žalovaného účastníka (§ 96 ods. 2, 3 O.s.p.).

V preskúmvanej veci bolo žalovanému účastníkovi doručené súčasne so žalobou na začatie súdneho konania aj oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania spojené s poučením o práve „vzniesť námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka“, t. j. o práve nesúhlasiť so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Napriek takémuto poučeniu žalovaný neoznámil súdu, že nesúhlasí so vstupom Združenia do konania na jeho strane ako vedľajšieho účastníka. Za tohoto stavu možno konštatovať, že boli splnené všetky podmienky pre účinný vstup právnickej osoby (združenia podľa § 25 Zákona o ochrane spotrebiteľa) vymenované v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 5.2.2013.

Účinnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania v spojení so vznikom práva žalovaného na náhradu trov prvostupňového konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. má za následok, že aj vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov prvostupňového konania. Patrí mu teda aj právo na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzniklých zastupovaním vedľajšieho účastníka splnomocneným advokátom za predpokladu, že by takáto náhrada patrila za obdobné úkony aj žalovanému účastníkovi.

Napriek tomu, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez toho, že by si vyžiadal sám súhlas žalovaného účastníka, ako aj bez toho, že by bol oboznámený s obsahom spisu, je možné mu uznať za prvý úkon právnej služby „prevzatie a príprava zastúpenia“ v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len Vyhláška. Tento úkon právnej služby sa preukazuje obdobne ako pri zastupovaní „hlavného“ účastníka predložením plnej moci, avšak za podmienky zahlásenia vstupu do konania podľa § 93 ods. 3 O.s. p.. Z hľadiska posudzovania účelnosti tohoto úkonu právnej služby nie je právne významné, či sa právny zástupca oboznámil s vecou pred alebo po zahlásení vstupu do konania. Účelnosť tohoto úkonu sa posudzuje v závislosti od účelnosti vykonania ďalších úkonov právnej služby. Samotné zahlásenie vstupu do konania bez vykonania iných úkonov právnej služby, nie je účelne vykonaným úkonom právnej služby.

V preskúmvanej veci vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu vykonal ďalší úkon právnej služby vo forme vyjadrenia k veci samej zo dňa 19.3.2012. Tento úkon právnej služby priamo neovplyvnil ďalší priebeh konania, keďže ho prvostupňový súd nedoručil účastníkom. Obaja účastníci však boli už súdom informovaní o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a vyjadrenie k podanej žalobe zo strany vedľajšieho účastníka stojaceho na strane žalovaného, je spravidla účelne vykonaným úkonom sledujúcim ochranu práv žalovaného účastníka. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka urobené za splnenia týchto podmienok by nebolo možné považovať za účelne vykonaný úkon napr. v prípade, že by šlo len o formálny, či až formulárový úkon, z ktorého je zjavná jeho neadresnosť a neznalosť preskúmvanej veci.

Za týchto okolností patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov právneho zastúpenia za oba skôr uvedené úkony právnej služby.

Tarifnú hodnotu veci v priebehu prvostupňového konania tvorila čiastka 375,11 eur (§ 10 ods. 1, 2 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len Vyhláška) pozostávajúca z istiny 260,24 eur a sumy 114,87 eur ako kapitalizovanej sumy úrokov z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 232,78 eur od 24.10.2006 do 2.1.2012, teda ku dňu začatia poskytovania právnej služby. K tejto odmene sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, ktorá sa v roku 2012 priznávala vo výške 7,63 eur. Súčet týchto odmien a náhrad (71,70 eur) sa zvyšuje o 20 % daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 Vyhlášky), t. j. o sumu 14,34 eur na celkovú výšku náhrady 86,04 eur.

Preto v súlade s § 220 O.s.p. odvolací súd zmenil uznesenie vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania a zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy vo výške 86,04 eur.

Úspech v odvolacom konaní mal taktiež vedľajší účastník. Preto v súlade s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. mu vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. V tomto prípade sa jedná o náhradu trov právneho zastúpenia za napísanie odvolania proti uzneseniu súdu prvého stupňa dňa 15.5.2012.

Keďže predmetom odvolacieho konania bola len náhrada trov prvostupňového konania, ktorej sa vedľajší účastník domáhal vo výške 86,04 eur, tvorí tarifnú hodnotu veci v odvolacom konaní len táto čiastka. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tejto hodnoty je 16,60 eur. V súlade s § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky sa odmena znižuje na jednu polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. na čiastku 8,30 eur. Paušálna náhrada za jeden úkon právnej služby vykonanej dňa 15.5.2012 sa rovná sume 7,63 eur. Celková výška náhrady 15,93 eur sa zvyšuje o 20 % DPH, t. j. o sumu 3,18 eur na čiastku 19,11 eur.

Obe skôr uvedené sumy je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1, 3 O.s.p.).

Odvolaním dotknutý výrok o nepriznaní náhrady trov žalovanému musel byť bez ďalšieho potvrdený, pretože samotné dôvody odvolania správnosť tohto výroku nespochybňujú (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

V podstate z toho istého dôvodu odvolací súd nepriznal žalovanému účastníkovi ani náhradu trov odvolacieho konania. Tento účastník ani nepodal odvolanie, ani sa k nemu nevyjadril, a tak žiadne trovy v priebehu odvolacieho konania mu nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.